

Paläographische Analyse der Handschrift eines Tetraevangeliums

aus dem 17. Jahrhundert

Russische Staatsbibliothek, fond 304.1 Nr. 70

Jasmin Rihner, Jessica Kistler, Léon Schulthess

BA-Seminar «Laut und Schrift»
FS 2021

Verzierungen

Ornament oben: Заставка

Titel: Schriftart Вязь, Zierschrift

Initiale links: Буквица; Buchstabe „В“

ВІСЯНІА ОТО ГІГРЕТОРІА І О ГІА

Велика буквица 'В' в начале текста, украшенная сложными узорами.

Въистъчеловѣкъ посланъ ѿбога, и
маѣмъ живанъ. съпринде се съ
дѣтельство, да се дѣтельство
етъ ѿ се тѣ. да се и оубрѣжъ имъ
емъ; не вѣтѣ се тѣ, но да се
дѣтельство етъ ѿ се тѣ. вѣ се
истинныи, иже прѣсѣща етъ
исого члѣса градоущаго въ мръ.

Въетъ ю и великъ ю и великъ пасхи, на ли.

Schriftart Haupttext

Halbunziale/Полуустав (ab Ende 14. Jh.):

Nicht-senkrechte Schriftzeichen

Buchstaben passen nicht in Quadrat

Teilweise lange Buchstaben, z.B. „Д“

Scriptio continua:

Keine Abstände zwischen Wortformen

Akzentzeichen und Abkürzungszeichen

ВІСНІА ОТО ГІГРЕТОРІА І О ГІА
началъ бѣ слово . и слово бѣ
оуба . и бѣ бѣ слово . се бѣ
и кони оуба . река пѣ мѣ быша .
и безнего ничтоже бы , еже бы .
рѣто мѣжи оуба . и жи о
бѣ са пѣ члкъ мѣ . и
са пѣ оуба мѣ са пѣ и
са , и пма рѣго не оуба п .
вѣ пѣ чело пѣ къ послантѣ оуба . и
ма рѣ мѣ и а нѣ . се пѣ рѣ де оуба
дѣ пѣ лѣ стѣ о . да се дѣ пѣ лѣ стѣ а ж
стѣ оуба пѣ . да се и оуба рѣ и мѣ жѣ пѣ
ѣ мѣ жѣ ; не бѣ пѣ са пѣ , но да се оуба дѣ
пѣ лѣ стѣ а ж стѣ оуба пѣ . бѣ са пѣ
истинныи , и же прѣ са пѣ щѣ стѣ рѣ са
кого члкъ градѣ оуба то ѣ мѣ рѣ .

рѣ стѣ оуба рѣ лѣ и кѣ ю нѣ лѣ оуба пѣ сѣ хи , на ли .

Г
Г
Г
Г

Hinweis

Anmerkung unten in roter Farbe:

Zeigt, wann Text gelesen wurde

ѠІСЯНІА ѠТО СІГРѠРЪІІОІІА

Началъ бѣ слово . и слово бѣ
оуба . и бгъ бѣ слово . се бѣ
искони оуба : рѣдѣмъ бѣшд .
и безнего ничтоже бѣ , еже бѣ .
рѣто мѡжи оупѣ бѣ . и жи о
бѣ сѡтѣ тѣ члѣкѡмъ . и
сѡтѣ тѣ оупѣ мѣ сѡтѣ тѣ
са , и тѣ ма рѣго не ѡ бѣ ап .
Вѣстѣ челоу бѣ къ посланѣ ѡ бѣга , и
ма рѣмъ жи ѡ анъ . сѣпринде сѡтѣ
дѣтѣль сѣтѡ , да сѡтѣ дѣтѣль сѣтѡ
сѣтѣ ѡ сѣтѣ . да сѣи оубрѣ жѣ мѣтѣ
ѣмъ : не бѣтѣ сѣтѣ , но да сѣ дѣтѣ
тѣль сѣтѣ жѣ сѣтѣ ѡ сѣтѣ : бѣ сѣтѣ
истинныи , и же прѡ сѣтѣ щѣ сѣтѣ
исого члѣка градоу щѣ аго ѣ мѣрѣ .

Г

П

Г

ѣ сѣтѣ ю и рѣли кѣ ю не лю пѣ сѣхи , на ли .

Übersetzungen

Titel: „Ѡт Іуанна“ (modern: „От Иоанна“)

-> Aus Johannes-Evangelium

Erste Zeile: „В начал ...слово“

-> 'Im Anfang war das Wort'

Teil des Zusatzes unten: „пасхи“

-> 'Ostern', vermutlich
an Ostermesse gelesen

Ѡ ІУАННА ЗѠТО ГІГРЕТОРІИ ІОАННА
Ѡ НАЧАЛѢ БѢ СЛОВО • И СЛОВО БѢ
ОУБѢ • И БѢ БѢ СЛОВО • СЕ БѢ
И СКОНИ ОУБѢ • СЕ А ПѢ МѢ БѢ ИШД.
И БЕЗ НЕГО НИ ЧТО ЖЕ БѢИ, ЕЖЕ БѢИ.
ЕТО МОЖИ ОУПѢ БѢ • ИЖІ ОУ
БѢ СѢ ТѢ ЧЛѢСѢ МѢ • И
СѢ ТѢ ОУ ПѢ МѢ СѢ ТѢ І П
СА, И ПМА ЕГО НЕ ОУ БѢ А П.
БѢ І ТѢ ЧЕЛОВѢКЪ ПОСЛАНОУ БѢ ГѢ, И
МА ЕМЖІ ІУАННА • СѢ ПРІ ИДЕ ОУ БѢ
ДУ ТѢ ЛѢ СѢ ПѢ ОУ, ДА СѢ ДѢ ТѢ ЛѢ СѢ ТѢ
Е ТѢ ОУ СѢ ТѢ • ДА СѢ ПѢ РЖІ МЖѢ ТѢ
ЕМЖ • НЕ БѢ ТѢ СѢ ТѢ І, НО ДА СѢ ДѢ ТѢ
ТѢ ЛѢ СѢ ПѢ ОУ СѢ ТѢ • БѢ СѢ ТѢ
ИСТИННЫИ, ИЖЕ ПРѢ СѢ ТѢ ЦѢ СѢ ТѢ СѢ
КОГО ЧЛѢСѢ ГРАДОУЩАГО БѢ МИРѢ •

Е ТѢ ТѢ ОУ И РЕЛИКІЮ НЕ КѢ ПѢ СѢ ХІ НА ІІИ.